

Rapport

Datum: 15 december 2008
Rapportnummer: 2008/303

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat de ambtelijk voorzitter van het Dorpsplatform Sint Pancras en Koedijk niet heeft ingegrepen toen tijdens de vergadering van 29 november 2006 over verzoeker is gesproken en tevens niet heeft voorkomen dat de tijdens die vergadering gemaakte opmerkingen in het verslag zijn opgenomen.

Daarnaast klaagt verzoeker erover dat het college van burgemeester en wethouders van Langedijk zijn klaagschrift niet overeenkomstig de geldende klachtenprocedure heeft voorgelegd aan de klachtencommissie en dat hij niet is gehoord.

Beoordeling

Algemeen

1. Uit het verslag van de bijeenkomst van het Dorpsplatform Sint Pancras en Koedijk van 29 november 2006 maakt verzoeker op dat tijdens die bijeenkomst, buiten diens aanwezigheid, opmerkingen zijn geplaatst over de toonzetting van verzoeker of diens manier van spreken. Op 28 december 2006 diende verzoeker bij de klachtencommissie van de gemeente Langedijk een klacht in over het feit dat - buiten zijn aanwezigheid - over hem is gesproken tijdens een bijeenkomst die was georganiseerd door de gemeente en werd voorgezeten door een gemeenteamtenaar en deze niet heeft voorkomen dat de gemaakte opmerkingen in het verslag zijn opgenomen.
2. Omdat verzoeker geen reactie ontving, wendde hij zich op 8 mei 2007 tot de Nationale ombudsman die de gemeente verzocht de klachtbehandeling alsnog op te pakken. Op 4 juni 2007 vond er een hoorzitting plaats over de via de Nationale ombudsman doorgestuurde klacht. Overeenkomstig het advies van de klachtencommissie verklaarde het college de klacht over het uitblijven van de behandeling van de door verzoeker op 28 december 2006 ingediende klacht gegrond.
3. Kort daarvoor, bij brief van 3 augustus 2007, ontving verzoeker de beslissing van het college van burgemeester en wethouders op zijn klacht van 28 december 2006. De door verzoeker ingediende klachtonderdelen werden door het college ongegrond verklaard. In zijn beslissing schrijft het college dat de door verzoeker ingediende klachten zodanig duidelijk zijn verwoord dat deze geen mondelinge toelichting vergen en, gezien het beperkte kader van de klacht, de volledigheid daarvan en van het verslag van de bijeenkomst, een nader onderzoek niet nodig is.
4. Ten aanzien van de inhoud van de klacht overweegt het college dat sprekers in vergaderingen de vrijheid genieten om hun mening kenbaar te maken en de taak van de voorzitter intreedt als de meningsuiting van sprekers de vergaderorde en/of de normen van fatsoen overschrijden. De voorzitter beoordeelt die begrenzing, op eigen initiatief of op die

van de vergadering, maar is niet verantwoordelijk voor de inhoud van het gesprokene. Dat is met name de spreker zelf.

Tevens schrijft het college dat verzoekers naam eenmaal in het verslag voorkomt, gerelateerd aan een brief van de Dorpsraad die door toonzetting ongenoegen ontmoet binnen het Platform. Omdat de Dorpsraad niet bij de vergadering van 29 november 2006 aanwezig is, kan die verder niet worden besproken. De in het verslag opgenomen mededeling van een deelnemer aan de vergadering dat deze de manier van spreken van verzoeker niet wil goedpraten, omdat die manier van spreken hard is, is naar de mening van het college gedaan in de context van een bij deze deelnemer vermoede opinie van de Dorpsraad op het Platform. Het college stelt vast dat de naam van verzoeker is genoemd, maar ziet in de opgenomen tekst geen enkele overschrijding van normen. Bovendien constateert het college dat de voorzitter heeft opgemerkt dat een discussie niet zoveel zin heeft door de afwezigheid van de Dorpsraad.

Het college stelt dat de voorzitter geen enkele aanleiding heeft gehad om van diens bevoegdheden tot interventie gebruik te maken of de verslaglegging zou hebben moeten voorkomen, maar de vergadering tijdens dit punt juist heeft begeleid.

5. Met deze beslissing kan verzoeker zich niet verenigen, reden waarom hij zich op 15 februari 2008 tot de Nationale ombudsman wendde. In zijn brief klaagt verzoeker er onder andere over dat zijn klacht van 28 december 2006 door het college van burgemeester en wethouders ongegrond is verklaard en de klachtencommissie van de gemeente Langedijk niet, zoals in de Klachtenverordening is voorgeschreven, bij de behandeling van de klacht is betrokken. Naar aanleiding van de klacht stelde de Nationale ombudsman op 14 juli 2008 een onderzoek in.

I. Ten aanzien van het niet ingrijpen door de ambtelijk voorzitter tijdens en naar aanleiding van de bijeenkomst van 29 november 2006

Bevindingen

1. Bij de opening van het onderzoek is het college van burgemeester en wethouders gevraagd aan te geven op grond van welke overwegingen het tot zijn oordeel is gekomen dat de klacht van verzoeker niet gegrond is. Tevens is het college verzocht daarbij nader in te gaan op de taken en bevoegdheden van de ambtelijk voorzitter van het Dorpsplatform Sint Pancras en Koedijk.

2. In reactie hierop deelde het college de Nationale ombudsman op 26 september 2008 mee onverkort achter het eerdere onderzoek en de uitkomst daarvan, zoals weergegeven in zijn beslissing van 3 augustus 2007, te staan en geen noodzaak van toevoegingen of kanttekeningen te zien. Naar de mening van het college is in genoemde beslissing op heldere wijze weergegeven wat is onderzocht, wat de bevindingen van het college zijn en

welke beoordeling daaruit volgt. De motivering is naar de mening van het college helder, consistent en voldoende draagkrachtig.

Beoordeling

3. Het redelijkheidsvereiste houdt in dat bestuursorganen de in het geding zijnde belangen tegen elkaar afwegen en dat de uitkomst hiervan niet onredelijk is.

Dit vereiste impliceert dat een bestuursorgaan een beperkt individueel belang van een burger mag laten wijken voor meer algemene belangen.

4. Verzoeker stelt zich op het standpunt dat, nu hij niet bij de bijeenkomst van 29 november 2006 aanwezig was, de ambtelijk voorzitter had moeten ingrijpen toen over hem werd gesproken en er tevens op had moeten toezien dat het besprokene niet in het verslag werd opgenomen.

5. Zoals het college overweegt genieten sprekers in vergaderingen de vrijheid om hun mening kenbaar te maken en treedt de voorzitter alleen op als hierbij de vergaderorde en/of de normen van fatsoen worden overschreden. De voorzitter kan echter niet verantwoordelijk worden gehouden voor de inhoud van het gesprokene. Evenals door het college wordt gesteld, komt weliswaar de naam van verzoeker in het verslag voor maar kan in de in het verslag opgenomen uitlating geen overschrijding van behoorlijkheidsnormen worden gezien.

6. Het vorenstaande leidt ertoe dat door de ambtelijk voorzitter tijdens de bijeenkomst van 29 november 2006 is gehandeld in overeenstemming met het redelijkheidsvereiste door aanwezigen niet het woord te ontnemen of het besprokene buiten het verslag te laten. Het individueel belang van verzoeker om zich tegen het besprokene te kunnen verweren, is van ondergeschikt belang in relatie tot de vrijheid van meningsuiting tijdens vergaderingen.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

II. Ten aanzien van de gevolgde klachtenprocedure

Bevindingen

1. Bij de opening van het onderzoek is het college van burgemeester en wethouders gevraagd waarom de klacht van verzoeker niet voor advies aan de klachtencommissie is voorgelegd, terwijl die commissie wel een advies heeft gegeven na verzoeker te hebben gehoord over zijn klacht over het uitblijven van de klachtbehandeling.

2. In reactie hierop deelde het college de Nationale ombudsman mee dat, gezien het beperkte kader van de klacht, alsmede de volledigheid daarvan en van het verslag van de

bijeenkomst van 29 november 2006, een nader onderzoek niet nodig is geoordeeld. Dit beperkte kader is de enige aanleiding voor de beoordeling door het college, zonder tussenkomst van de Klachtencommissie. Aanvullend intern horen heeft, eveneens gezien het beperkte beoordelingskader, niet plaatsgevonden omdat het verslag van de bijeenkomst van 29 november 2006 voldoende was om tot een gewogen beoordeling te komen. Naar de mening van het college is de behandeling hiermee niet onzorgvuldig verlopen, maar mogelijk wel anders dan verzoeker had verwacht. De klacht over het overschrijden van de behandelingstermijn is via de Nationale Ombudsman ontvangen en termijnklachten worden veelal wel aan de klachtencommissie voorgelegd, tenzij een minnelijke weg voorhanden is.

Het college gaf aan dat de gemeente, indien de mogelijkheid daarvoor aanwezig lijkt, tracht om via minnelijke weg de klacht op te lossen. Veel klagers hechten belang aan een inhoudelijke oplossing en minder aan de procesgang. Deze route is naar de mening van het college in de praktijk succesvol en voorkomt onnodige klachtbehandeling via de formele rechtsgang klachtenverordening.

Het college deelde de Nationale ombudsman mee dat bij nadere beschouwing blijkt dat de klachtenverordening niet goed aansluit bij de huidige werkwijzen, omdat deze niet voorziet in deze wijze van werken en dat om die reden nog dit kwartaal zal worden gestart met het ontwerpen van een integrale wijziging van de klachtenverordening. Daarin zal ook de mogelijkheid worden geregeld van klachtbehandeling zonder tussenkomst van de Klachtencommissie en van andere wijzen van eerstelijns afdoening voorafgaand aan de formele commissiebehandeling zonder dat dit leidt tot verlies aan zorgvuldigheid van klachtbehandeling.

Het college merkte ten slotte op dat na de wijziging van de klachtenverordening in de voorliggende zaak de brief van 3 augustus 2007 dan zou gelden als eerstelijns klachtafwikkeling waarna de klager - indien niet tevreden - de weg naar de Klachtencommissie wordt aangeboden.

3. In reactie op het verslag van bevindingen merkte verzoeker op dat op de Gemeentelijke website nog steeds staat vermeld dat alle klachten aan de Klachtencommissie worden aangeboden.

Beoordeling

4. Het vereiste van rechtszekerheid houdt onder meer in dat gerechtvaardigde verwachtingen van burgers en organisaties jegens bestuursorganen door die bestuursorganen worden gehonoreerd.

Dit vereiste impliceert dat een bestuursorgaan gewekte verwachtingen over de wijze van klachtbehandeling dient te honoreren.

5. Het college van burgemeester en wethouders stelt terecht dat het de voorkeur heeft om, indien de mogelijkheid daarvoor aanwezig lijkt, via minnelijke weg de klacht op te lossen. Hiermee wordt tegemoet gekomen aan de wens van veel klagers om een inhoudelijke oplossing te bereiken en dit voorkomt onnodige klachtbehandeling via de formele procedure.

Dit laat echter onverlet dat, zoals ook het college opmerkt, de gemeentelijke klachtenverordening thans niet voorziet in deze wijze van werken en in zoverre is gehandeld in strijd met het vereiste van rechtszekerheid.

De onderzochte gedraging is derhalve niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedragingen van het college van burgemeester en wethouders van Langedijk is gegrond ten aanzien van de gevolgde klachtenprocedure, wegens strijd met het vereiste van rechtszekerheid. Voor het overige is de klacht niet gegrond.

De Nationale ombudsman heeft met instemming kennisgenomen van het voornemen van het college van burgemeester en wethouders van Langedijk om nog dit kwartaal te starten met een integrale wijziging van de klachtenverordening, waarin de mogelijkheid geregeld zal worden van klachtbehandeling zonder tussenkomst van de Klachtencommissie en andere wijzen van eerstelijns afdoening voorafgaand aan de formele klachtbehandeling. De Nationale ombudsman gaat er daarbij van uit dat ook de informatieverstrekking daaromtrent wordt aangepast.

Naar aanleiding van de opmerking van het college dat na de wijziging van de klachtenverordening in de voorliggende zaak de brief van het college van 3 augustus 2007 dan zou gelden als eerstelijns klachtafwikkeling, waarna verzoeker zich tot de Klachtencommissie had kunnen wenden hecht de Nationale ombudsman er aan erop te wijzen dat titel 9.1 van de Awb niet voorziet in een interne klachtbehandeling in twee termijnen. Wel biedt artikel 9:5 Awb de mogelijkheid de klacht op informele wijze naar tevredenheid van de klager af te handelen, doch indien dit niet lukt dient de klachtprocedure van titel 9.1 verder afgewikkeld te worden. De totale klachtbehandeling dient echter binnen de termijn van artikel 9:11 plaats te vinden.

Onderzoek

Op 15 februari 2008 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer P. te Sint Pancras, met een klacht over een gedraging van een gemeenteambtenaar en het college van burgemeester en wethouders van Langedijk.

Naar deze gedragingen, waarvan de eerste wordt aangemerkt als een gedraging van het college van burgemeester en wethouders, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd het college verzocht op de klacht te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

Het college van burgemeester en wethouders berichtte dat het verslag hem geen aanleiding gaf tot het maken van opmerkingen.

De reactie van verzoeker gaf aanleiding het verslag op een enkel punt aan te vullen.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

1. Verzoekschrift van 15 februari 2008, met bijlagen;
2. Openingsbrieven van de Nationale ombudsman van 14 juli 2008;
3. Reactie van het college van burgemeester en wethouders van 26 september 2008.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

Zie onder Beoordeling.